

There are no translations available.

15 лютого - День вшанування учасників бойових дій на території інших держав

Відповідно до Указу Президента України від 11.02. 2004 р., 15 лютого в Україні відзначається День вшанування учасників бойових дій на території інших держав. Цей день не випадковий. Він приурочений до річниці виведення військ СРСР з Афганістану.

З 1979 р. до 1989 р. близько 150 000 українців пройшли через горнило «афганської війни». 290 українців не повернулися з Афганістану, 62 - вважаються зниклими безвісти або потрапили в полон. Отримали поранення більш ніж 8 000 українців, 4 687 з них повернулися до рідних домівок інвалідами, більше двох третіх перенесли захворювання, пов'язані із умовами та кліматом на території Афганістану.

Вшановують в Україні і всіх тих, хто брав участь в інших війнах. Зараз у Збройних силах України служить близько 2 000 офіцерів і прапорщиків, які брали участь в афганській війні, близько 20 000 військовослужбовців, які виконували інтернаціональний обов'язок у Чилі, Іспанії, Єгипті, В'єтнамі, Ефіопії, на острові Куба та в багатьох інших «гарячих» точках.

Але на ниві економічних успіхів у справі оснащення чужих армій держава найчастіше забуває про героїзм українців, які воювали за межами батьківщини. Мова йде про досить нечисленну категорію українського військового резерву, що має досвід ведення війни. Але для будь-якої, навіть самої миролюбної країни, саме ці люди є головною надією держави при оголошенні військового положення і мобілізації... [читати далі](#)

[Війна в Афганістані \(1979—1989\)](#) Війна в Афганістані — повномасштабна збройна агресія Радянського Союзу, проти суверенного Афганістану під приводом боротьби з моджахедами, у якому брали участь урядові війська Афганістану і Радянського Союзу проти повстанських груп моджахедів. Розпочалась у грудні 1979 року нападом спецпідрозділів КДБ СРСР на президентський палац у Кабулі і вбивством президента країни Хафізулли Аміна і його оточення та введенням у країну «обмеженого контингенту» Радянської Армії. Війна за офіційними радянськими даними тривала до виводу основної маси радянських військ 15 лютого 1989 року. Унаслідок цієї війни загинуло (за міжнародними даними, прийнятими також і СРСР) близько 1,5 млн або 10 % з числа тодішнього населення країни. Радянські втрати, за офіційними даними СРСР, становили близько 15 тисяч військовослужбовців...

[читати далі](#)

*Афганський моджахед з переносним
зенітно-ракетним комплексом Стріла-2*

[Історія: Війна в Афганістані](#)

Війна в Афганістані — збройний конфлікт, у якому брали участь урядові війська Афганістану і Радянського Союзу проти повстанських груп моджахедів. Розпочалась у грудні 1979 році нападом спецпідрозділів КДБ СРСР на президентський палац у Кабулі і

вбивством президента країни Хафізулли Аміна і його оточення та введенням у країну «обмеженого контингенту» Радянської Армії. Війна за офіційними радянськими даними тривала до виводу основної маси радянських військ 15 лютого 1989 року. В результаті цієї війни загинуло (за міжнародними даними, прийнятими також і СРСР) близько 1,5 млн або 10% з числа тодішнього населення країни. Радянські втрати, за офіційними даними СРСР, становили близько 15 тисяч військовослужбовців... [читати далі](#)

[Війна Кремля в Афганістані і в Україні: 10 паралелей](#)

Війна проти України загрожує Росії серйозними наслідками, як це сталося і з СРСР, розпад якого прискорила окупація афганських територій

Кабул – Далекі одна від одного країни – Афганістан та Україна – мають багато спільного – зокрема, обидві країни стали жертвами агресивної політики Кремля. Афганістан був окупований в 1979-1989 році радянськими військами. А російські війська та підтримувані Москвою проросійські сепаратисти ось вже понад рік здійснюють агресію проти України, в якій перед цим було силою відібрано Крим. Які спільні риси війни в Афганістані та Україні і чи не завершиться все тим же самим – поразкою Кремля?... [читати далі](#) і

[«Афганская девочка»: портрет на фоне войны](#)

Заканчивался 1984 год. Афганистан вот уже пять лет раздирала гражданская война. Миллионы его жителей искали приюта в Пакистане. На границе, как грибы после дождя, вырастали палаточные лагеря для беженцев. В некоторых из них жили десятки тысяч человек. В тесноте и грязи, без водопровода и канализации, среди болезней и нищеты,

на милости чужих людей. Здесь же, на границе, постоянно переезжая с места на место, встречаясь со всеми сторонами в этой трагедии, работали двое репортеров National Geographic — журналист Дебра Денкер и фотограф Стив МакКарри. Лагерь Насир Баг не был главной точкой в их маршруте, просто одной из многих. Бродя среди моря палаток, они услышали детский смех в одной из них — и, конечно, не смогли пройти мимо. Внутри оказалась импровизированная школа для девочек. Крыша «настоящей» школы — земляной хижины — обвалилась во время сильного дождя несколько месяцев назад. С тех пор пятерым учительницам и трем сотням учениц приходилось ютиться в одной большой палатке. МакКарри попросил разрешения сделать несколько снимков. «Я заметил девочку с удивительными глазами и сразу понял, что хочу сфотографировать именно ее», — вспоминал он. Сперва она закрыла лицо, но учительница попросила опустить руки — чтобы мир смог ее увидеть и узнать ее историю. Девочка уронила ладони на колени и — с вызовом? страхом? гордостью? — посмотрела в объектив. «Ее шаль, задний план — все цвета удивительно гармонировали. Мне осталось лишь щелкнуть затвором». Пара кадров — и девочка с подружками убежали прочь. Дебра и Стив тоже отправились дальше. Никто из них не спросил ни имени, ни истории ученицы с яркими глазами. О ней в статье не будет ни слова — только фотография... [ЧИТАТИ далі](#)